

Çarsaf

SAYI: 9

22 ŞUBAT 1984

30 LİRA

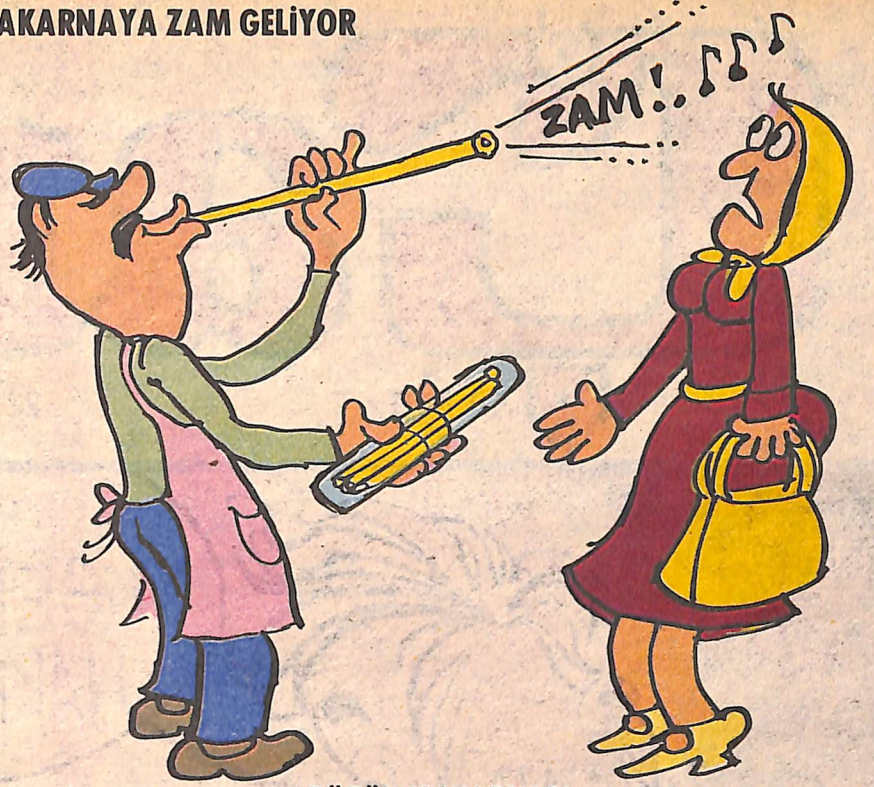
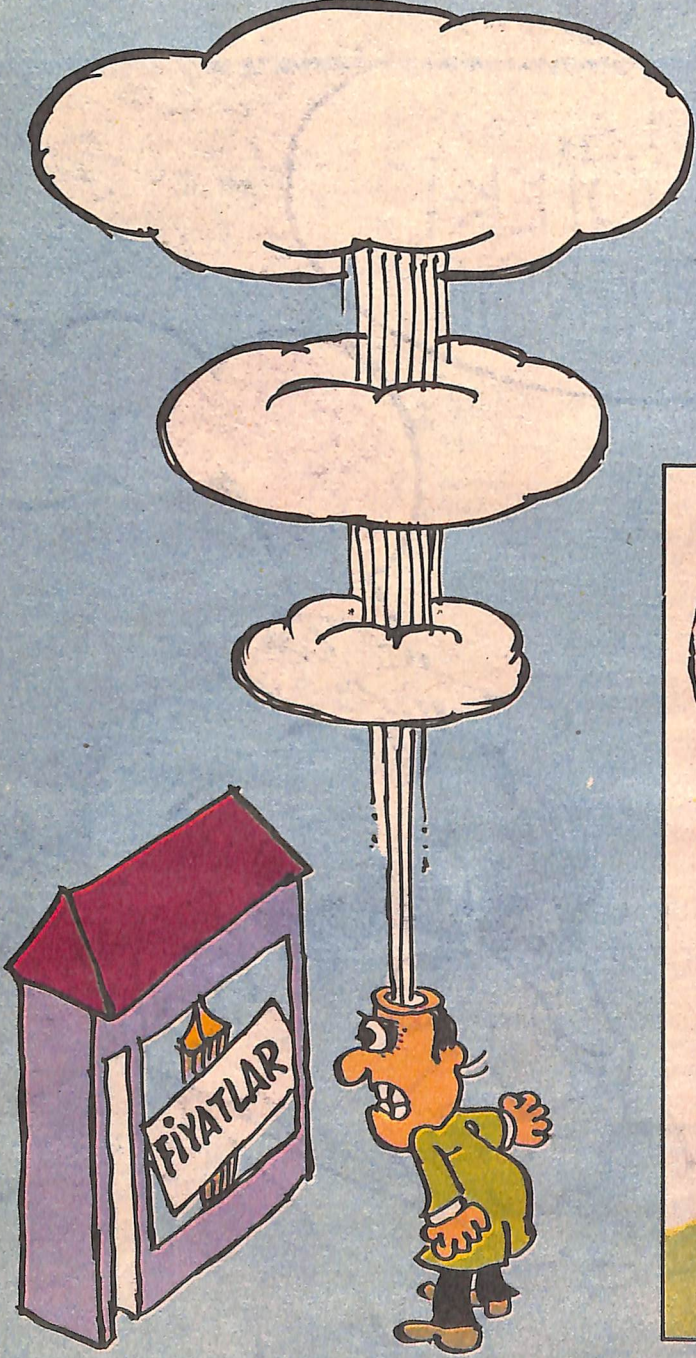

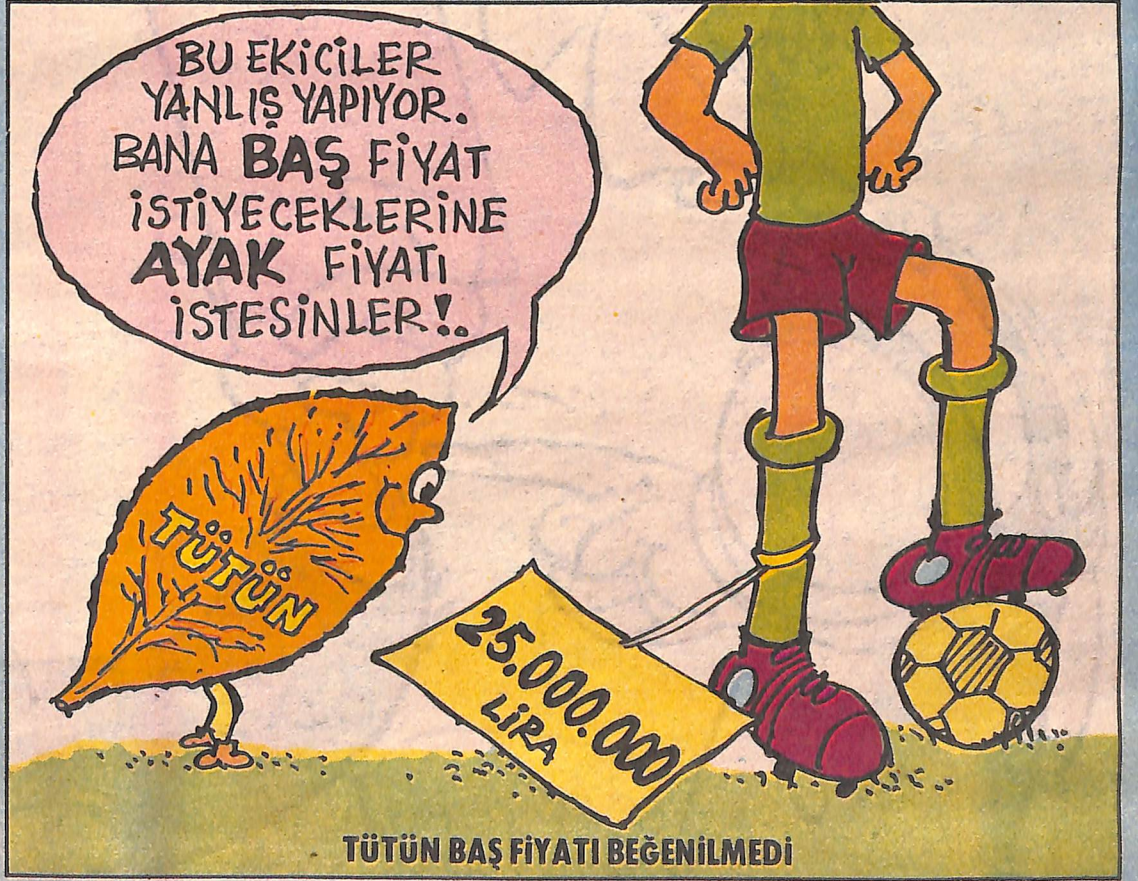
Gördüm... Duydum... Çizdim!

NÜKLEER SANTRAL KURULACAK

NEHAP
TUBERK

DÜDÜK MAKARNASI

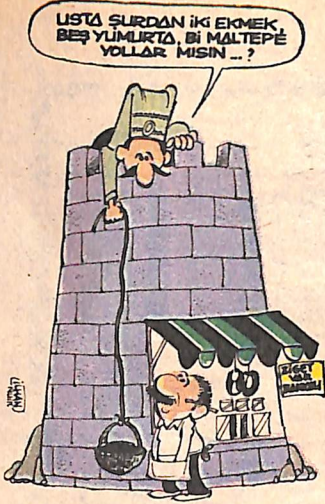
TÜTÜN BAŞ FİYATI BEĞENİLMEDİ

Teorik Taci

METİN + TUNCER

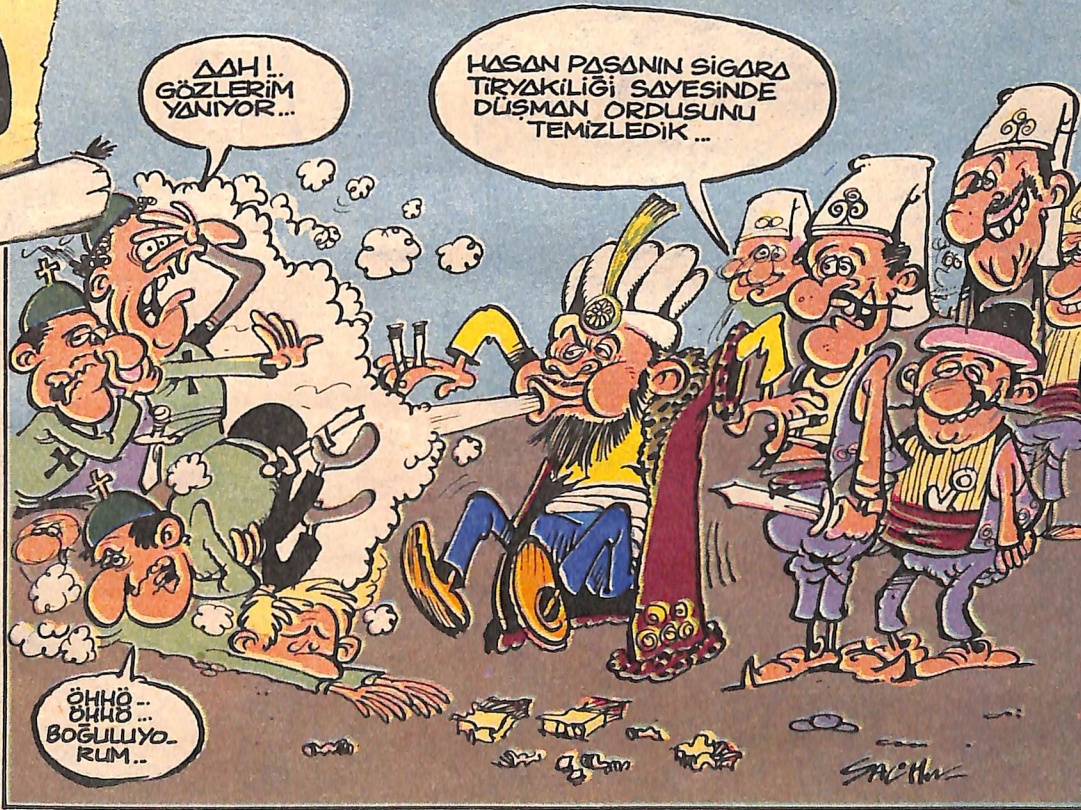

Sezar ,bu lafı neden etti?

Tarih

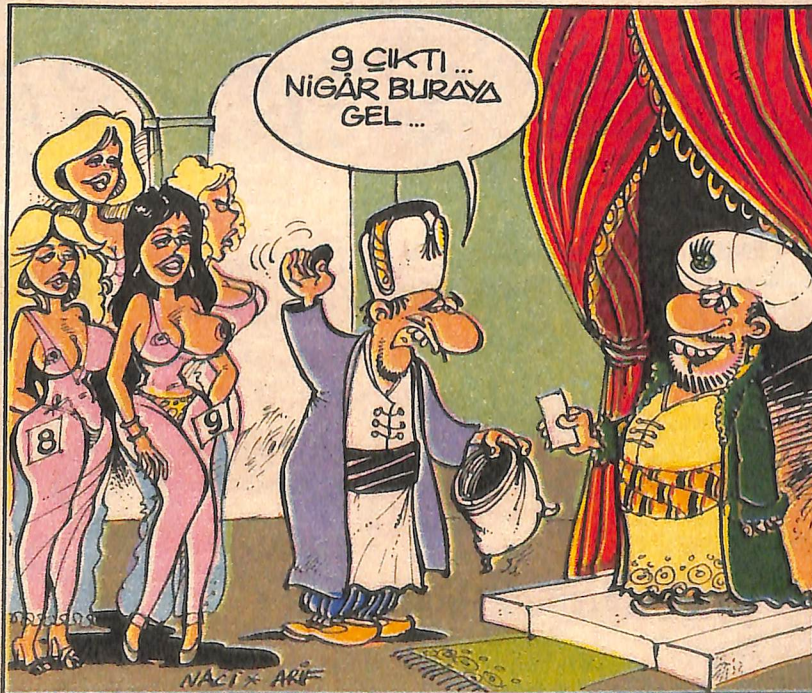
Türk meşhurları: TIRYAKİ HASAN PAŞA

Sağlık kontrolünden geçen Beşiktaş'a , doktorlar bol bol gol yemesini önerdi

TAKIMDAKİ form-suzluğun yüksek basınçtan doğduğunu, bunun nedeninin de üst sıralardaki yerini korumada ısrar etmelerinin olduğunu söyleyen Prof. Dr. Rasim Sallagitsin, "Kalben Fenerbahçe'yi tuttuğum halde, Türk futbolunu kalındırmak amacıyla Beşiktaşlı kardeşlerimi, severek sağlık kontrolünden geçirdim" demiştir. "Şampiyonluk inadini sürdürmenin bir anlamı yok. Çocuklar, hava basıncının yıpratıcı etkisinde kalmışlar. İştahsızlık ve bitkinlik nedeniyle de eksik gıda almışlar. Şimdi gördüklerimiz protein ve vitamin noksanlığının tipik bir örneğidir. Puan cetvelinin diplerine doğru bakarak, tepede işimiz ne? Biraz da ovaya inelim derlerse ve de her maçta en az birkaç gol yerlerse, eski sağlıklarına kavuşacaklarına inanıyorum."

Milli kaleci Adem'i görev çağırın Miliç ise şöyle konuşmuştur: "Tebe çocuklar elden gidir ya madem, ne güne duruyara Adem?"

Taş devrinde bir TV reklamı

**Özal, sanayicilere
yeniden seslendi:**
"Villanızı,
fabrikanızı,
otonuzu satın"

SERBEST ithala-
tın başlamasıyla
sanayicileri güç
günlerin beklediğini
söyleyen Başbakan,
"Hiç kimse kurtulu-
şunu devletten bek-
lemesin" demiştir.
"Yakında çürük işlet-
melerin çökeceğini,
pek çoğunun iflas
ederek bu piyasadan
göçeceğini bilmek
için kâhin olmaya
gerek yok. İş işten
geçmeden, bir kez
daha sesleniyorum:
Villa, fabrika, oto,
toto, para edecek
neyiniz varsa satın.
Bunların bir kısmıyla
borçlarınızı ödeyip,
kalanını cebinize
atın. Zira iflastan
sonra bunları devle-
tin satması çok zor
oluyor. İşte banker
malları... Yüzlerce
milyon lira değer bi-
çilen mallara kimse
metelik vermiyor. E,
biz hangi birini sata-
lım değil mi ya? Du-
rurken barajlar, köp-
rüler, yollar, hükü-
met sizi nasıl kol-
lar?"

**Haftalık gülmece
dergisi**

**YIL: 9 SAYI: 7
8 ŞUBAT 1984**

Hürriyet

Gazetecilik ve
Matbaacılık A.Ş. adına
sahibi:

EROL SİMAVİ

Genel Müdür:
ÇETİN EMEÇ

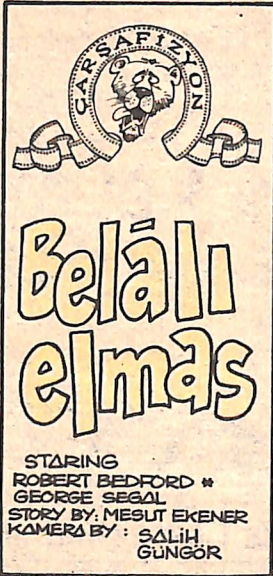
Yazı İşleri Müdürü:
ŞİNASİ GÜMÜŞEL

Mizah Danışmanı:
SEMHİ BALCIOĞLU

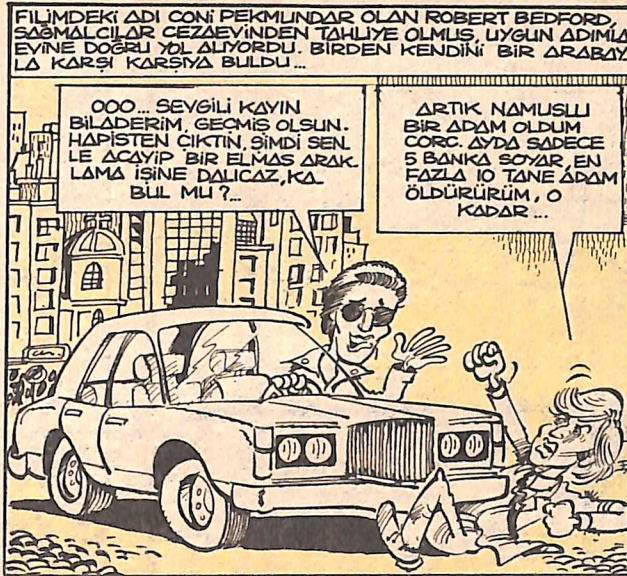
Basıldığı yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres:
Mollafenari Sokak. 30-32
Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon: 528 68 75

STARRING
ROBERT BEDFORD *
GEORGE SEGAL
STORY BY: MESUT EKENER
KAMERA BY: SALİH GÜNGÖR

FILİMDEKİ ADI CONİ PEKİMLİNDAR OLAN ROBERT BEDFORD, SAĞMALCILAR CEZAYİNDEN TAHLİYE OLMUS, UYGUN ADIMLA EVİNE DOĞRU YOL ALIYORDU. BİRDEN KENDİNİ BİR ARABAY LA KARŞI KARŞIYA BULDU...

000... SEVGİLİ KAYIN
BİLADERİM, GEÇMİŞ OLSUN.
HAPİSTEN ÇIKTIN, ŞİMDİ SEN
LE ACAYIP BİR ELMAS ARAK.
LAMA İŞİNE DALICAK, KA-
BUL MU ?...

ARTIK NAMUSLU
BİR ADAM OLDUM
CORC. AYDA SADECE
5 BANKA SOYAR, EN
FAZLA 10 TANE ADAM
ÖLDÜRÜRÜM, O
KADAR...

BİZİMKİLER DERHAL KILIK DEĞİSTİRİP ELMASI
ÇALMAK İÇİN MÜVEYYE DALARLAR. TAM KACARLAR.
KEN İŞLER TERS GİDER...

YAKALAYIN,
ELMASI YUTTU!

KÜÇÜKKEN BEN DE
MİSKET YUTMUŞTUM
NELER ÇEKTİM...

BEN DE
ELMASI
YUTAYIM
GLUP!

EYVAH,
POLİSLER!
KAÇALIM

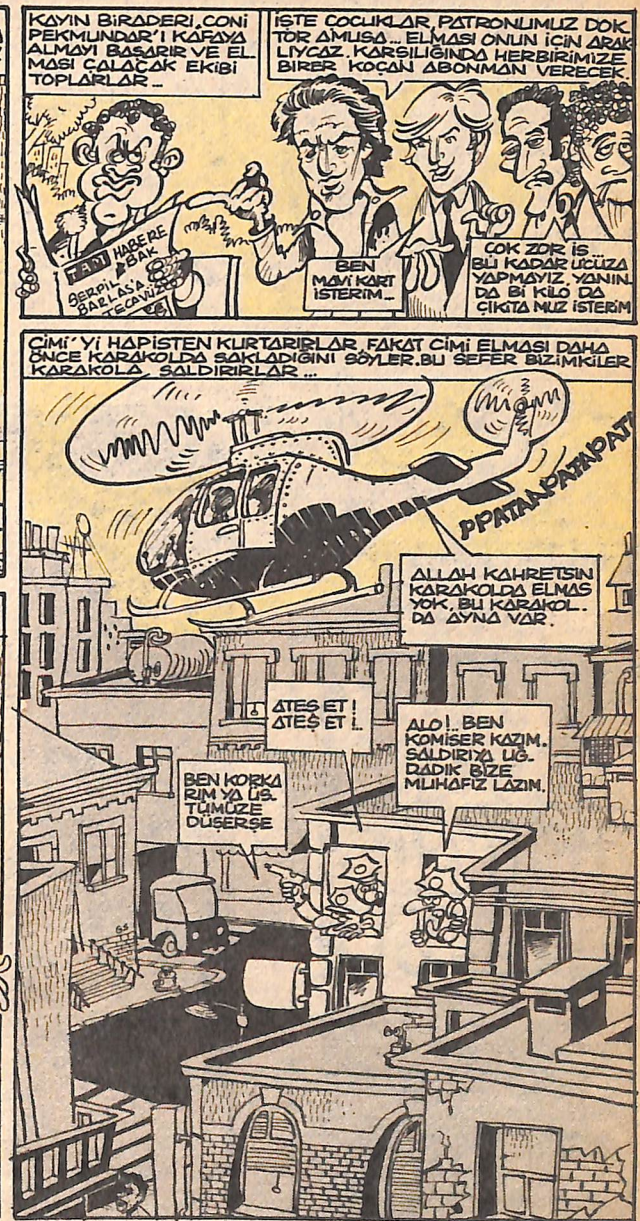

ERTESİ GÜN PARKTAKİ BULUŞMA
YERİNE GELİRLER...

PATRON İŞLER TERS
GİTTİ. ELMASI YUTAN
CİMİ'Yİ YAKALADILAR.
ONU HAPİSTEN KUR-
TARMAMIZ İÇİN...

BİR TIR,
BİR MERCE,
DES, BİR DE
HELİKOPTER
LAZIM...

ÇOK MASRAFLI
OLUYORSUNUZ
AMA BU SEFERLİK
DEDİKLERİNİZİ
ALUYORUM...

KAYIN BİRADERİ, CONİ PEKİMLİNDAR' I KAFAYA
ALMAYI BAŞARIYLA VE EL-
MASI ÇALACAK EKİBİ
TOPLADILAR...

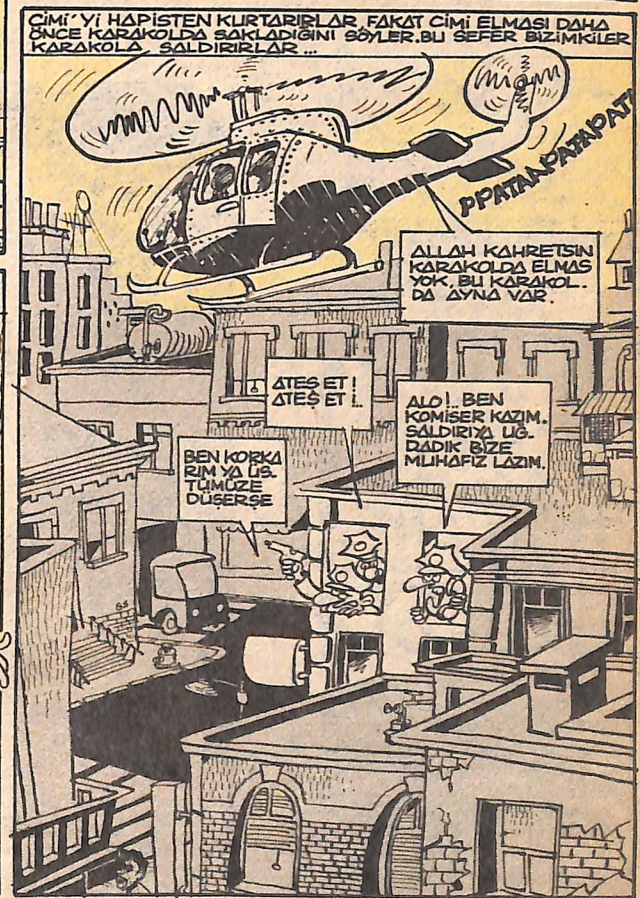
İŞTE ÇOCUKLAR, PATRONUMUZ DOK-
TOR AMUSA... ELMASI ONUN İÇİN ARAK
LIYCAZ. KARŞILIĞINDA HERBİRİMİZE
BİRER KOÇAN ABONMAN VERECEK.
TOPLADILAR...

BERPİL HARETE
BARKASA
CEZAYİNDEN

BEN
MAVİ KART
İSTERİM...

ÇOK ZOR İŞ.
BU KADAR UCUZA
YAPMAYIZ. YANIN-
DA Bİ KİLO DA
ÇIKTIRMAZ İSTERİM

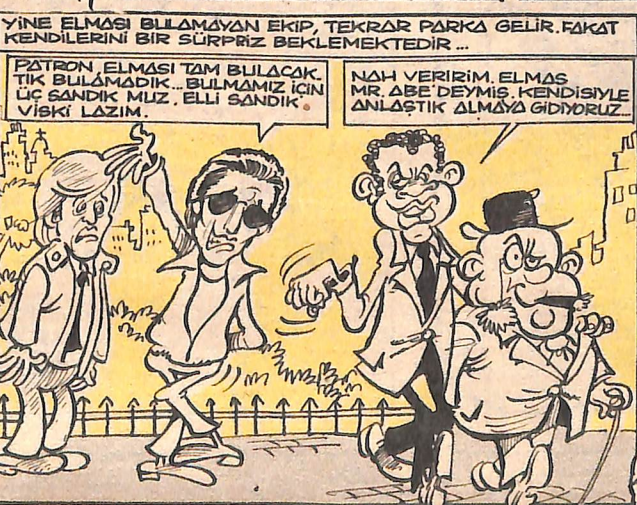
CİMİ'Yİ HAPİSTEN KURTARIYILAR, FAKAT CİMİ ELMASI DAHA
ÖNCE KARAKOLDA SAKLADIĞINI SÖYLER. BU SEFER BİZİMKİLER
KARAKOLA SALDIRIRLAR...

ALLAH KAHRETSİN
KARAKOLDA ELMAS
YOK. BU KARAKOL
DA AYNA VAR.

ATES ET!
ATES ET!

ALO! BEN
KOMİSER KAZIM.
SALDIRIYA UĞ-
DADIK BİZE
MULHAZİF LAZIM.

BEN KORKA-
RIM YA ÜS.
TUMUZE
DÜŞERSE

YİNE ELMASI BULAMAYAN EKİP, TEKRAR PARKA GELİR. FAKAT
KENDİLERİNİ BİR SÜRPRİZ BEKLEMELİDİR...

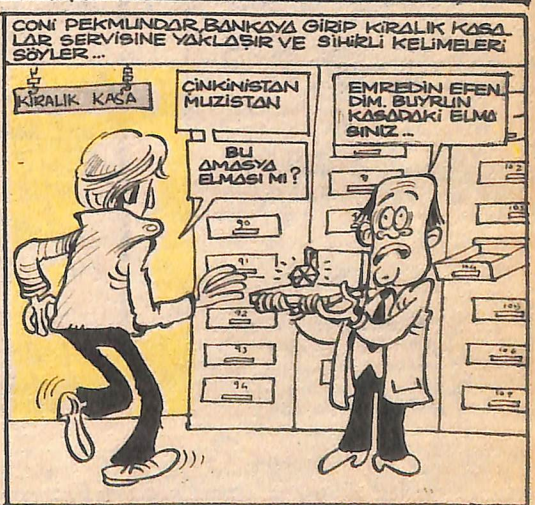
PATRON, ELMASI TAM BULACAK.
TIK BULAMADIK... BULAMAMIZ İÇİN
ÜÇ SANDIK MUZ, ELLİ SANDIK
VİSKİ LAZIM.

NAH VERİRİM. ELMAS
MR. ABE' DEYMİŞ. KENDİSİYLE
ANLAŞTIK ALMAYI GİDİYORUZ

ELMASI KAY.
BETTİK. EMEK
LERİMİZ BOŞA
GİTTİ...

LÜZÜLMİYİN AR-
KADASLAR, ELMAS
YİNE BİZİM OLACAK.
BEN BU FİLMİ DAHA
ÖNCE PIYASADA
SEYRETMİŞTİM. ŞİMDİ
DOĞRU BANKAYA
GİDELİM. ŞİHİRLİ
BIRKAÇ KELİME
İCRİ EDİCEM...

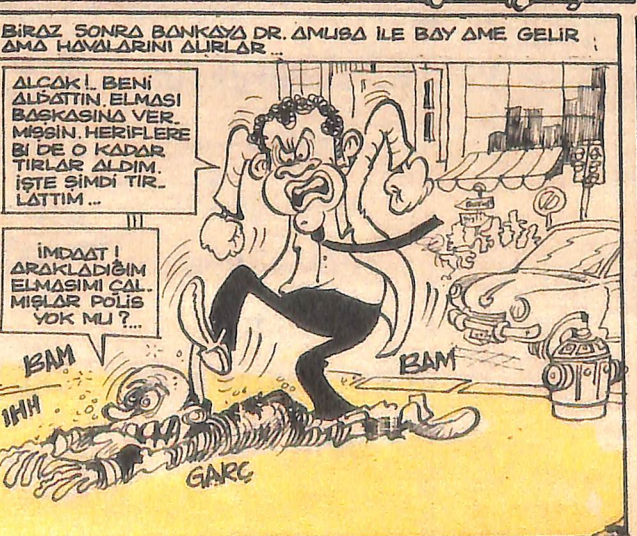
CONİ PEKİMLİNDAR BANKAYA GİRİP KIRALIK KASA-
LAR SERVİSİNE YAKLAŞIR VE ŞİHİRLİ KELİMELERİ
SÖYLER...

KIRALIK KASA

ÇİNKİNTAŞ
MUZİSTAN

EMREDİN EFENDİ-
M. BU YILIN
KASADAKİ ELMAS
SİZİN...

BU
AMASIA
ELMASI MI?

BİRAZ SONRA BANKAYA DR. AMUSA İLE BAY ABE GELİR
AMA HAVALARINI ALIRLAR...

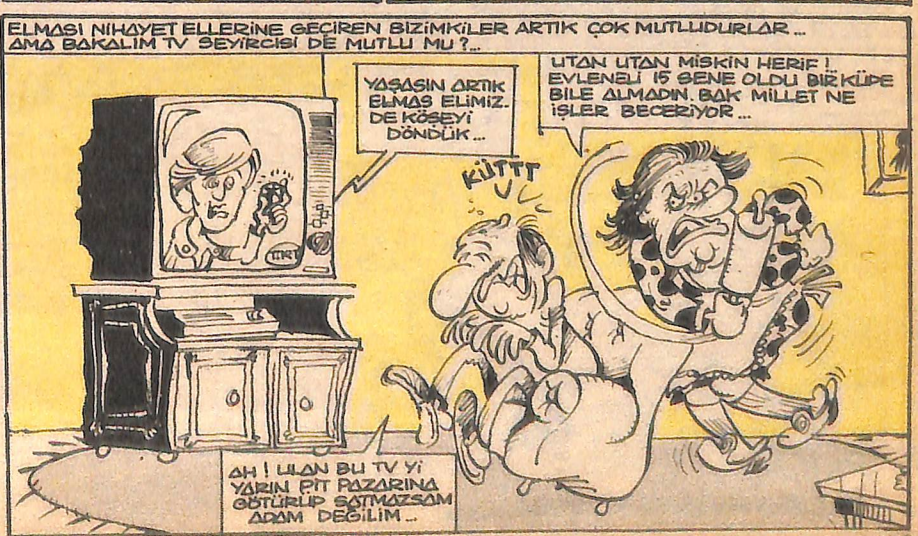
ALCAK! BENİ
ALPATTIN. ELMASI
BAŞKASINA VER-
MİŞSİN. HERİFLERE
Bİ DE O KADAR
TIRLAR ALDIM.
İŞTE ŞİMDİ TIR-
LATTIM...

İMDAAT!
ARAKLADIM
ELMASIMI ÇAL-
MIŞLAR POLİS
YOK MU ?...

BAM

İHH

GARC

ELMASI NİHAyet ELLERİNE GEÇİREN BİZİMKİLER ARTIK ÇOK MUTLUDURLAR...
AMA BAKALIM TV SEYİRCİSİ DE MUTLU MU ?...

YASASIN ARTIK
ELMAS ELMİZ.
DE KÖSEYİ
DÖNDÜK...

KÜTTT

UTAN UTAN MİSKİN HERİF!
EYLENBE 15 GENE OLDU BİR KÜPE
BİLE ALMADIN. BAK MİLLET NE
İŞLER BECERİYOR...

AH! ULAN BU TV'Yİ
YARIN PİT PAZARINA
GÖTÜRÜP SATMAZSAM
ADAM DEĞİLİM...

Sandal sefası

Ayının zoruna bak

Hafızalı kasa ithal ediliyor

Form meselesi

Çarşaf'ın ödüllü karikatür oyunu

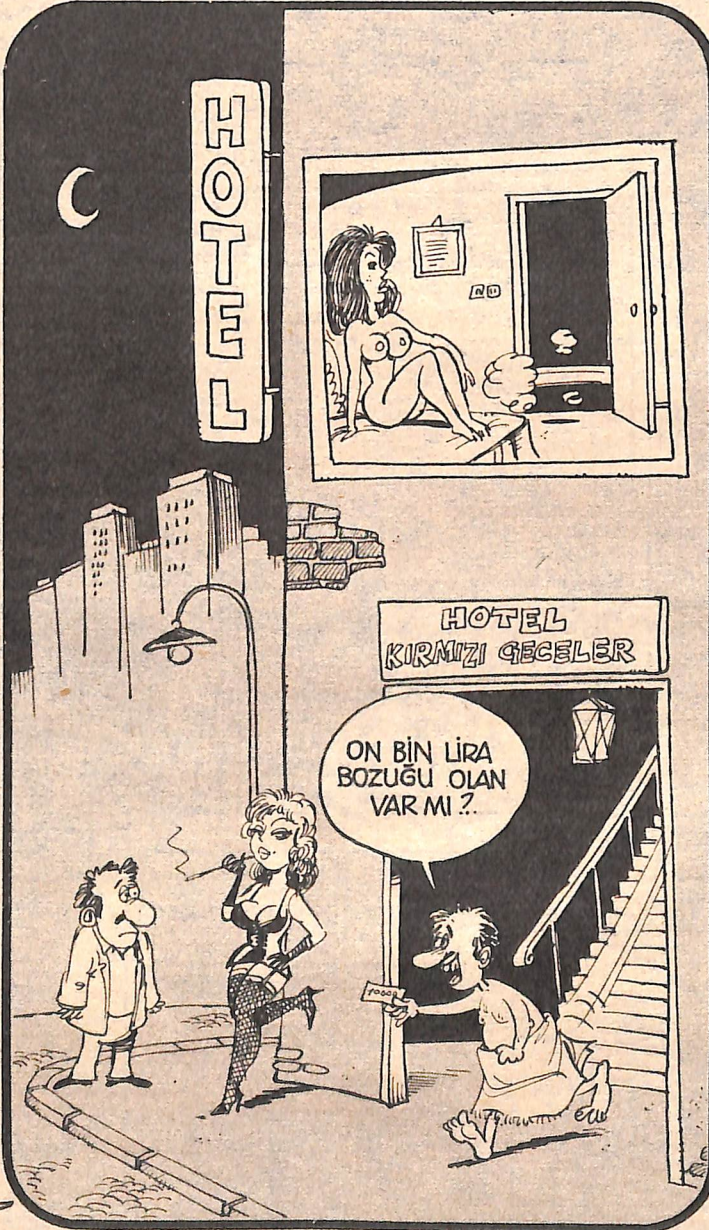
KILIFSIZ SORULARA KÜRÜKSÜZ CEVAPLAR

Bu hafta sizlere, "Kılıfsız Sorulara Tükürüksüz Cevaplar" adlı armağanlı oyunumuzun onbirincisini sunuyoruz. Aşağıdaki yayınladığımız karikatürde, sorulan saçma bir soruya, ayrı ayrı saçma cevaplar verilmiştir... Yapacağınız iş, boş bırakılan balonu karikatüre uygun saçma bir cevapla doldurarak bize yollamak olacaktır.

"Kılıfsız Sorulara Tükürüksüz Cevaplar" oyununa katılacak Çarşaf okuyucularından balonu en saçma sözlerle dolduran iki kişi birer yıllık süreyle Çarşaf aboneliği kazanacak ve cevapları: adları, adresleriyle birlikte, 3 hafta sonra dergimizde yayınlatacağız.

ADRESİMİZ:

"Kılıfsız Sorulara Tükürüksüz Cevaplar Oyunu-11
Mollafenari Sokak 30-32
Cağaloğlu/İSTANBUL

Hayır! Beni karşiki dişçi gönderdi.

Hayır! Ortadireğin gücünü ölçüyorum.

Bunu siz doldurun

8."Tükürüksüz Cevap" oyununda bir yıllık abone kazanan okuyucularımız belli oldu

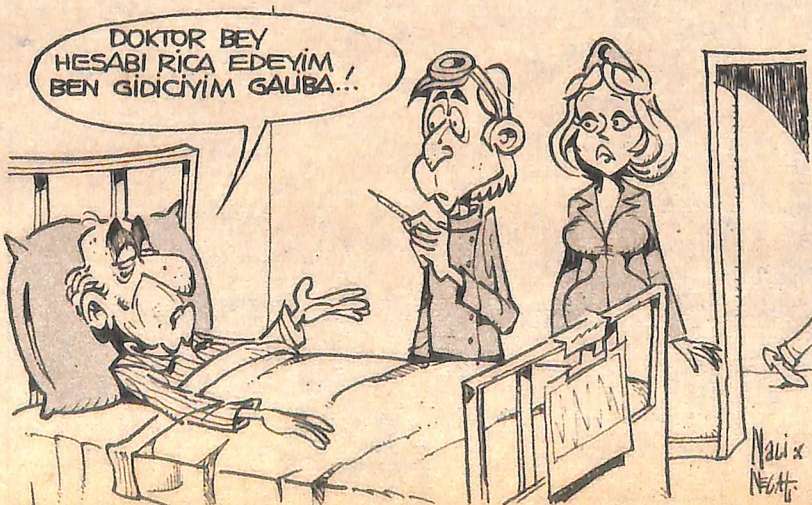
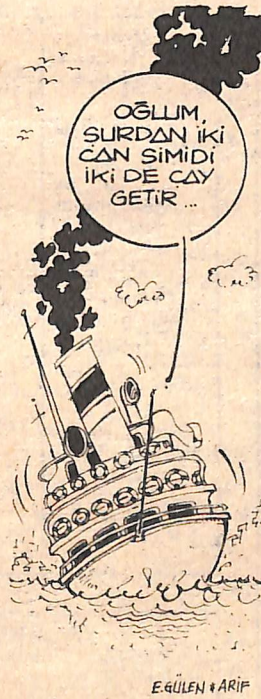
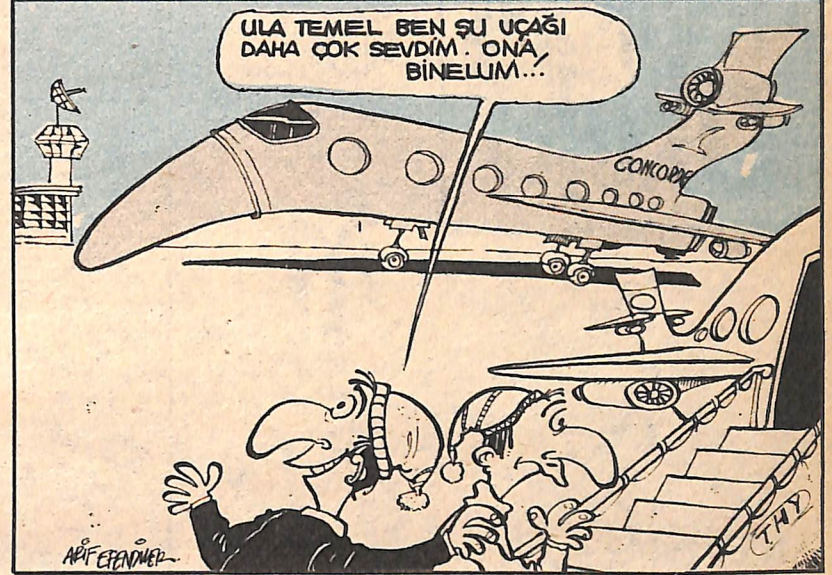
Hayır! Sen gelene kadar egzersiz yapıyordum.

Hayır! Sana boynuz yakışacak mı, onu öğrenmeye çalışıyordum.

N. Kemal BALTACI
Atatürk Caddesi, Altın Apt. A Blok No: 2/4
ADANA

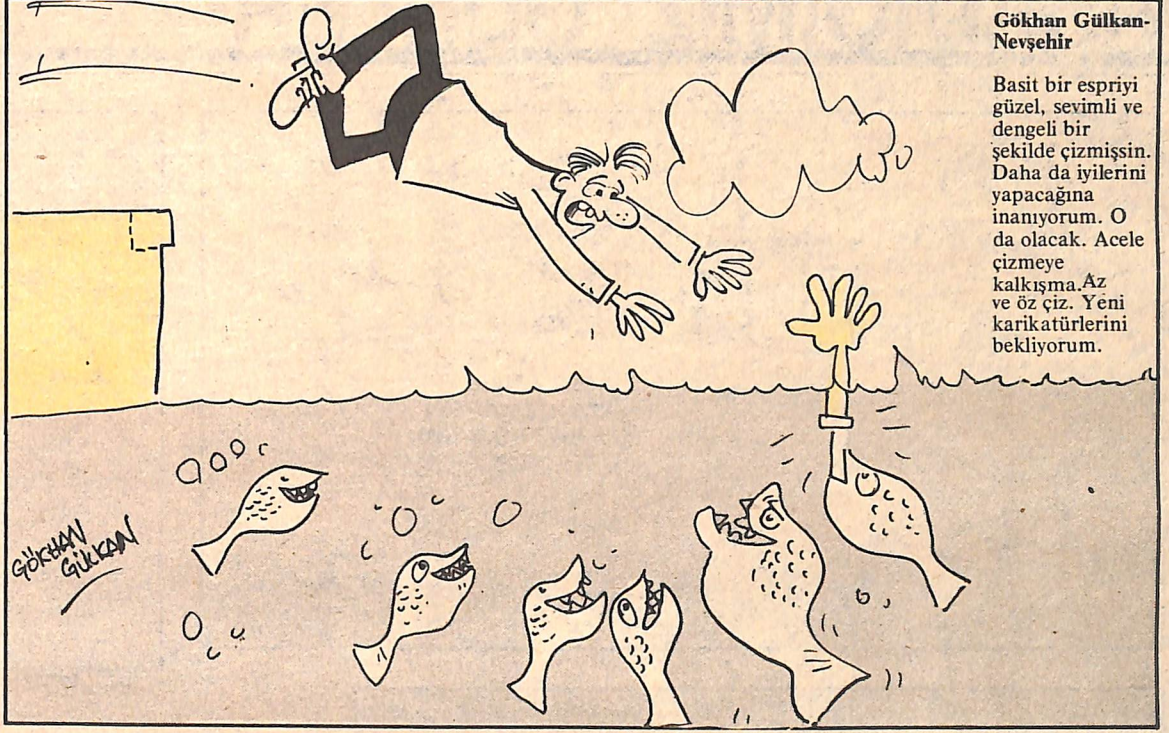
Yıldız GÜL
Uzunköprü sonu
Kamp Yolu No: 44
Sihirli-İSTANBUL

YAŞADIĞIMIZ GÜNLER

Karikatür Okulu

Ahmet Toprakoğlu-İstanbul.
Çok kısa sürede büyük yol aldın. Desenin ve çizgin inanılmaz şekilde gelişti. Bu karikatürünü de kutlarım. Bundan sonra senden usta işi karikatürler bekliyorum.

Gökhan Gülkan-Nevesehir

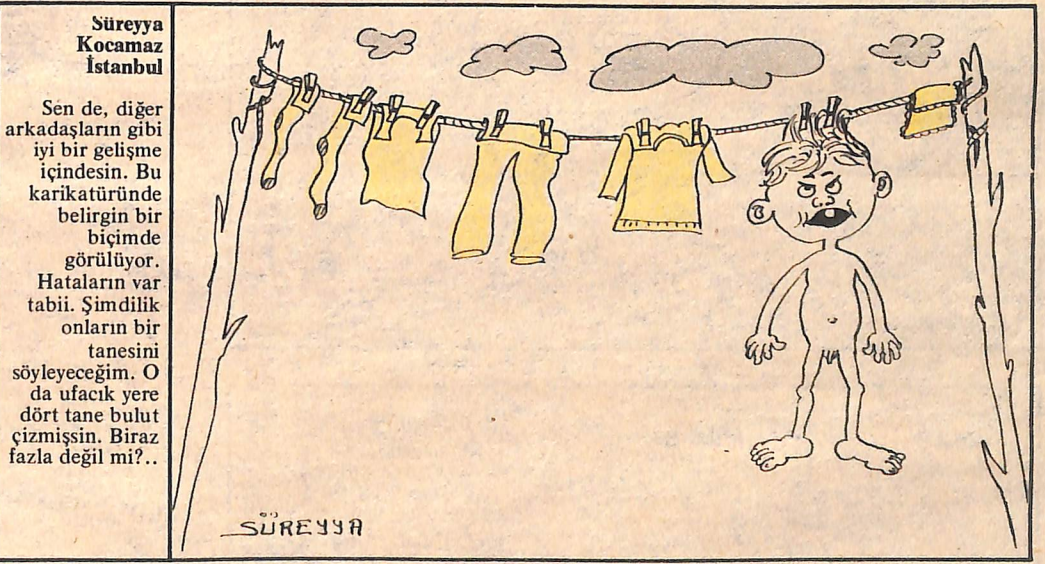
Basit bir espriyi güzel, sevimli ve dengeli bir şekilde çizmişsin. Daha da iyilerini yapacağına inanıyorum. O da olacak. Acele çizmeye kalkışma. Az ve öz çiz. Yeni karikatürlerini bekliyorum.

O KADAR MADEN MÜHENDİSİ OLDUK... KÖMÜRÜ ANCAK KÖMÜRLÜKTEN ÇIKARABİLİYORUZ. KOMŞU BEY...

Zeynep Esen-İstanbul

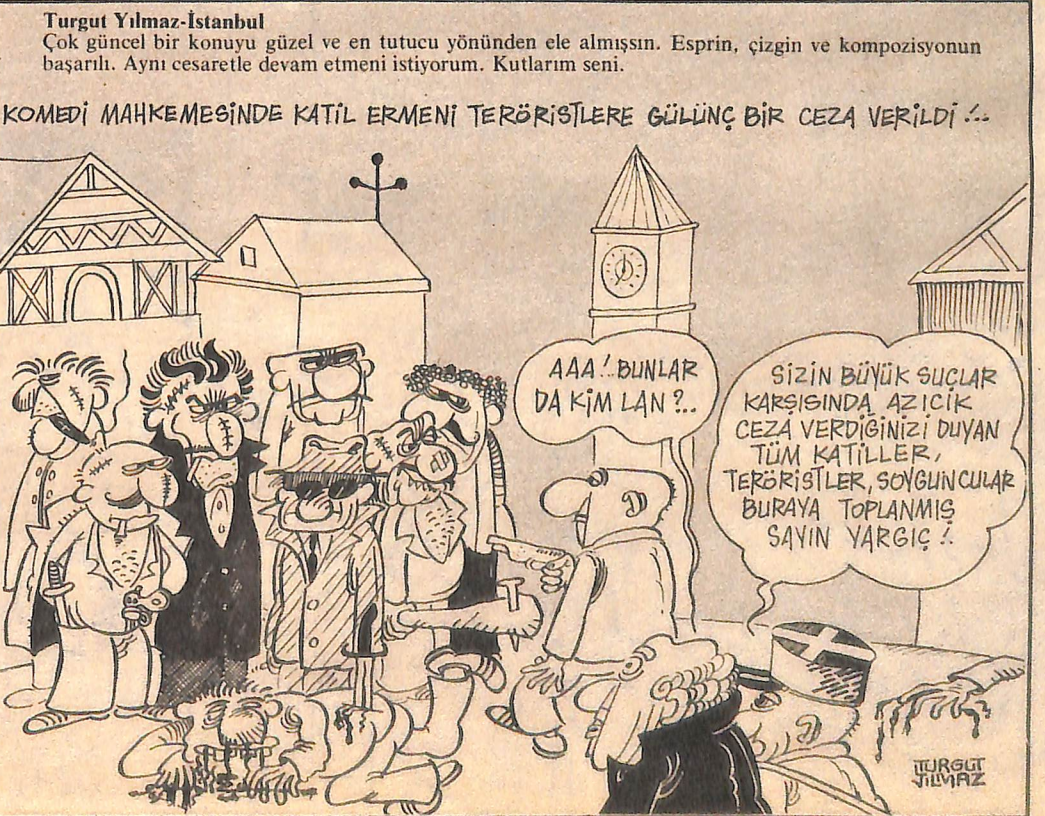
Eprin iyi. Çizgin çok rahat. Siyahı en iyi şekilde ve en iyi yerde kullanmışsın. Komşunun hayreti, mühendisin ifadesi başarılı.

Süreyya Kocamaz-İstanbul

Sen de, diğer arkadaşların gibi iyi bir gelişme içindesin. Bu karikatüründe belirgin bir biçimde görülüyor. Hataların var tabii. Şimdilik onların bir tanesini söyleyeceğim. O da ufak yere dört tane bulut çizmişsin. Biraz fazla değil mi?..

SÜREYYA

Turgut Yılmaz-İstanbul

Çok güncel bir konuyu güzel ve en tutucu yönünden ele almışsın. Espirin, çizgin ve kompozisyonun başarılı. Aynı cesaretle devam etmeni istiyorum. Kutlarım seni.

KOMEDİ MAHKEMESİNDE KATİL ERMENİ TERÖRİSTLERE GÜLÜNÇ BİR CEZA VERİLDİ...

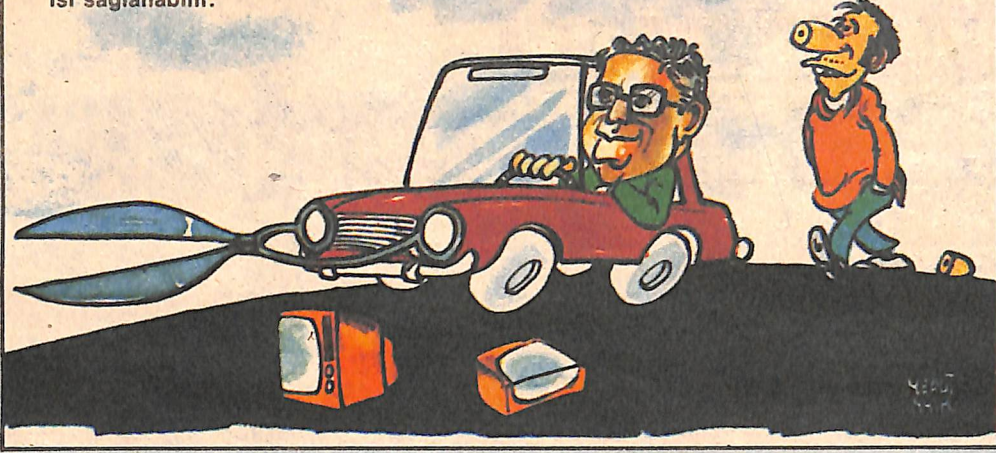

Muhittin Satır-İstanbul

Eprilerin hep iyi ve komik yönü fazla. Ben yine çizgi diyeceğim. Fazla çizgiler var. Yerdeki taramalar. Onların da kısa sürede giderilmesi lazım. Sabrını ve karikatür tutkunu kutlarım.

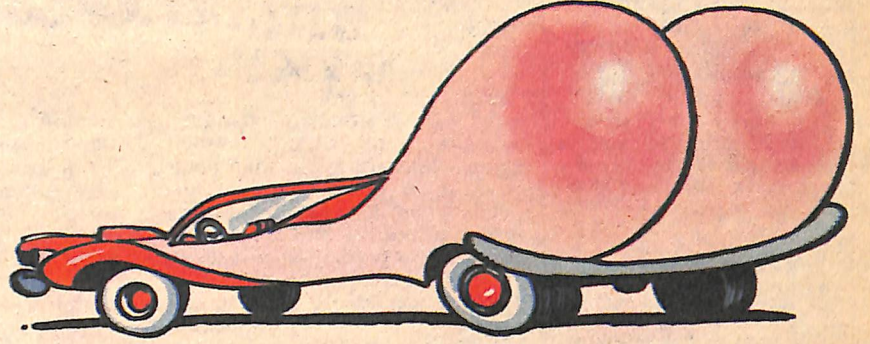
MACİT YAKMAN'ın otosu

TRT'nin, 1981 yılında piyasaya sürdüğü bu model, bahçıvan makası, çakmaklı ve fermuarlıdır. Kaloriferler çalışmasa da arabada bulunan özel bir aygıtta film yakılarak ısı sağlanabilir.

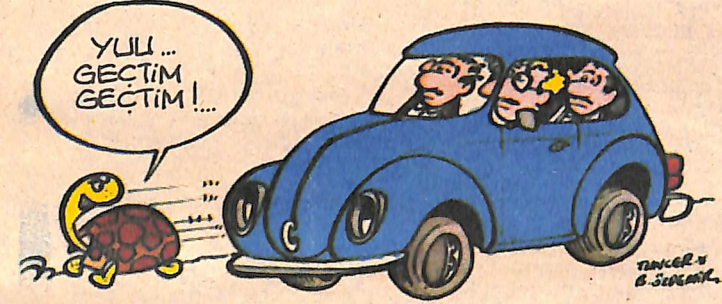
BÜLENT ERSOY'un otosu

POPO 131 marka bu oto, 4-5 kişiyi rahatlıkla taşır. Motoru çok büyük ve güçlüdür. Nedense bu arabaya arkadan çarpma oranı yüksektir. Bir özelliği de kornasının her makamda çalışmasıdır. Montaj hatasından dolayı yurt içinde trafiğe çıkması yasaklanmıştır.

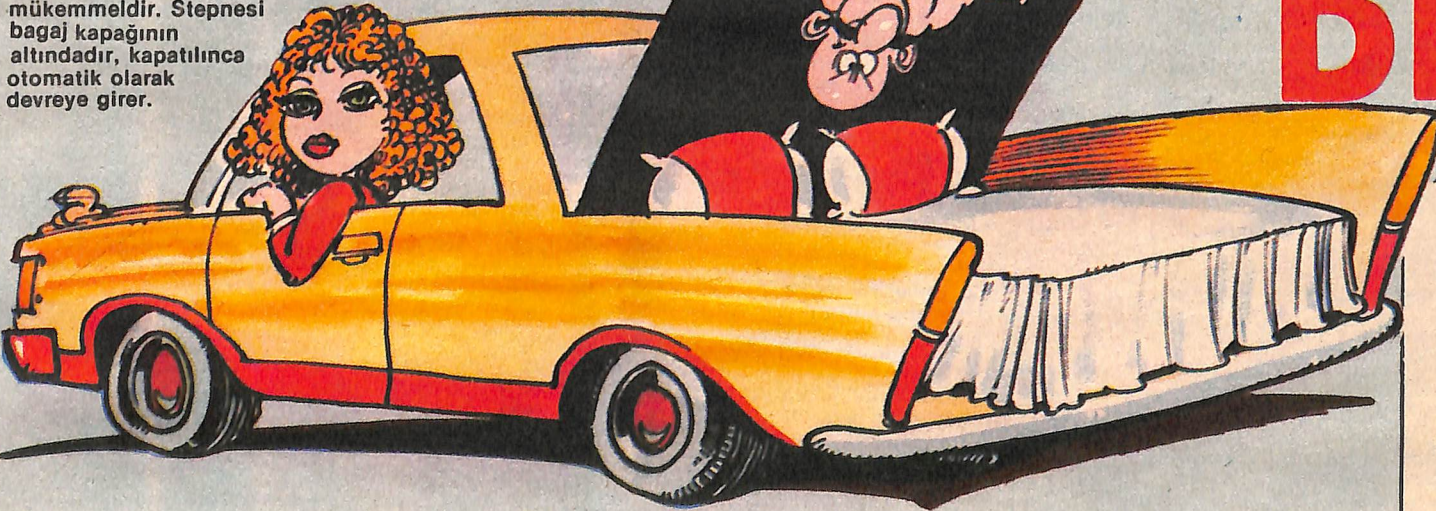
YÜKSEK HAKEM KURULU'nun otosu

Birkaç yıldır işçi trafiğinin içinde olmasına rağmen hâlâ sıfır kilometrededir. (Nasıl beceriyorlarsa...) Daha bir karış bile yol almamıştır. Yalnızca işadamlarının rağbet ettiği bu oto, binlerce işçi gücündedir.

AHU TURBO'nun otosu

Dünyanın en rahat arabası diyebiliriz. Suspansiyonu mükemmeldir. Stepnesi bagaj kapağının altındadır, kapatılınca otomatik olarak devreye girer.

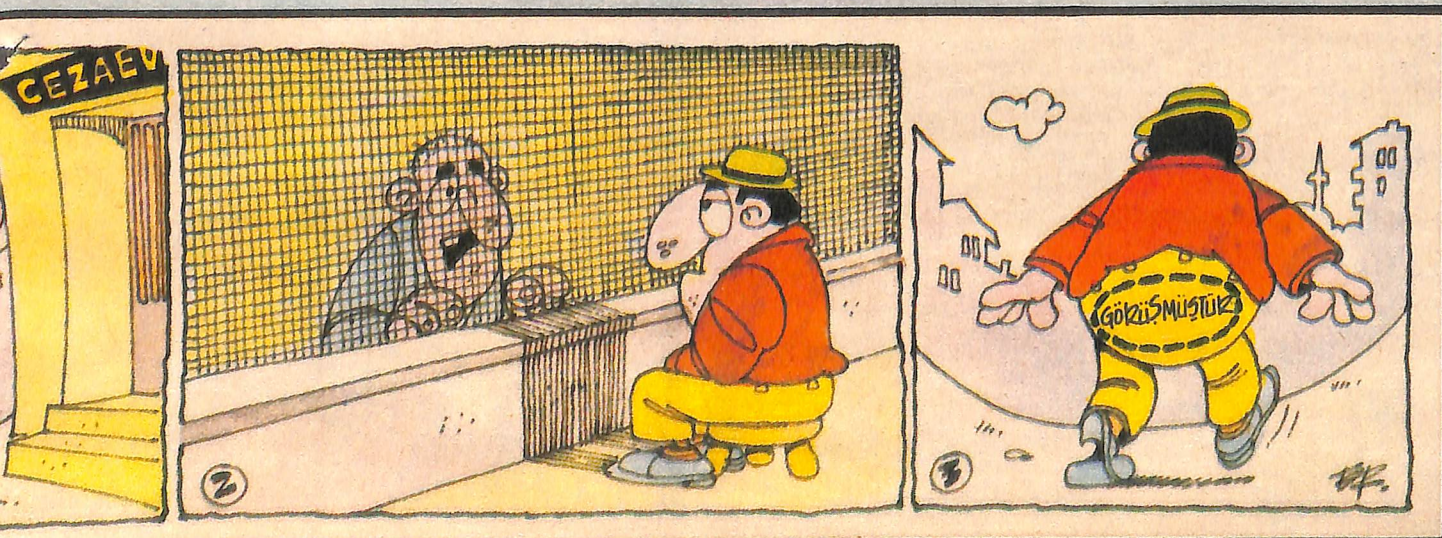

OTOLARDAN OTO BEĞEN

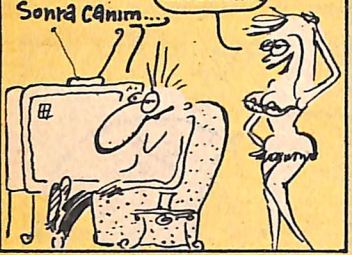
ORTADİREK'in otosu

6 Kasım 1983'te Özal tarafından piyasaya sürülen bu oto, aşırı enflasyon ve zam bindirme gibi kötü kullanım yüzünden hurdaya çıkmıştır. Yine de, tehlikeden, maceradan, zam ve geçim sıkıntısından hoşlananlar bu arabayı kullanabilirler. (Vebali günahı kendi boyunlarına.)

Büyük tercih

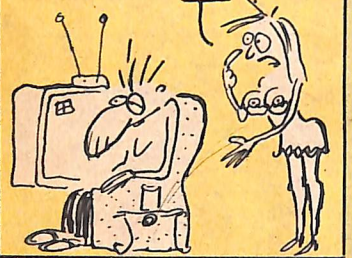
Sevgilim, bir saniye bakar mısın?

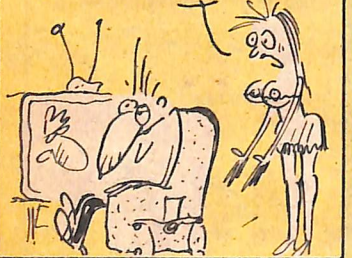
Anlaşılan televizyonu benden çok seviyorsun. Biraz da benimle ilgilen.

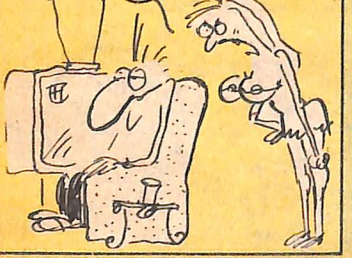
Beni de bırak, gözlerini, sinirlerini düşün...

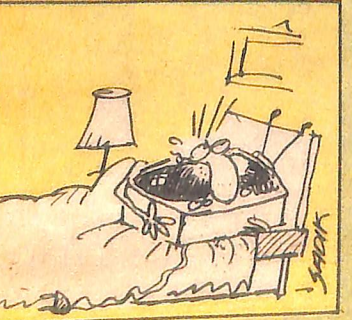
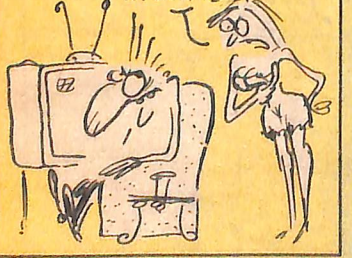
Bu dehaat filminden sonra arkadaşlarını da kıracağsın.

Sen tüm bunları görmezlikten geliyorsun...

Artık karar ver. YA TELEVİZYON, YA BEN...

Vedat Saygel'den

BİR ÖYKÜ

YANINA sokulan vatandaşa karşın bir yandan kahvesini hüpürdetirken, bir yandan hemşehrisiyle çene çalan odacı Durmuş'un vurdum duymazlığı, kayıt memuru Hasan beyin kanını tepesine sıçratmıştı. "Namussuzun pozuna bak!" diye geçirdi içinden. "Odacı değil, genel müdür sanki!"

O kızgınlıkla önündeki evrak yığınının yerini değiştirdi, sırasını değiştirdi, hızını alamayıp iskemlesini değiştirdi.

-Ah ulan, ah... Bir günlük yetki verseler...

Bilirdi neler yapacağını. Vatandaşın inim inlen, resmi daireleri nasıl düzene sokacağını. Candan çalışanların, başının üstünde yeri vardı. Kayıtarıcıları ise, kulağından tuttuğu gibi, dışarı atardı! "Devlet sana bu parayı neden veriyor arkadaş?" derdi. "Senden medet uman insanlara güçlük çıkarasın diye mi? O insanlar ki, boğazlarından kısıp ödedikleri vergilerle devleti ayakta tutuyor. Vergisini zamanında ödemesen, sen maaşını nasıl alırsın?"

Öfkesini yatıştırmak için, günlük gazeteleri okudu, olmadı. Toto doldurdu, olmadı. Aklını odacıdan, gözlerini çaresizlik içinde bekleyen vatandaştan ayıramıyordu. Adamcağız bir de örkek, bir de yıldırdı ki... Hiç olmazsa, kayıt memurunun kendinden yana olduğunu bilse sertleşir, hakkını aramaya kalkışırdı belki.

Kahvesini hüpürdetmekte olan odacı Durmuş'un karşısında bir yutkunduydu, iki yutkunduydu, sonra tüm cesaretini toplayarak sordu:

-Bu evrakı kime vermem gerekiyor?

Adamcağıza ters ters bakan odacı, hemşehrisiyle konuşmayı daha uygun buldu. Odacı olmakla insanlıktan çıkmamıştı ya... Bulundukları yer, bir resmi daire, kendi de diğerleri gibi bir devlet memuruydu. Bir memur içinse, vatandaşlar arasında ayrıcalık gütmek yoktu. Kim önce gelirse, sırayı o kapardı. İlk gelen hemşehrisi olduğuna göre, onununda sıra.

Kahveyi bitirip, memleketliğini merdiven başına kadar uğurladıktan sonra, başında nöbet tutan yurttaş döndü:

-Şincik de bakak...

Adam, elindeki evrakı uzattı: -Kime vermem gerekiyor acaba?

Odacı kulağını kaşıdı, burnunu kaşıdı, sigarasını yakıp derin derin düşündükten sonra:

-Aha oraya vercen, dedi. Kayıttaki Hasan beye...

"Hele şükür" diye geçirdi içinden Hasan bey. "Gönüldü da, vatandaş beklemekten kurtuldu."

Öfkesi hâlâ yatışmamıştı. Adamcağızın burnuna dayadığı evraka bakmadan, ne yapması gerektiğini düşündü bir süre.

Bugüne bugün, dairenin en kıdemli elemanlarından biriydi. Şimdi uzatılan belgeleri, vatandaşın elinden kapıp, hemen deftere işlese, odacı Durmuş'tan daha değersiz bir duruma düşecekti. Ağırda olsa, vatandaş haklı olarak kendisi için kimbilir neler düşünecekti?

Yooo, kim ne derse desin, bir odacının seviyesine inemezdi! Durmuş'la arasında bir mevkii, farkı, bir kaytarma farkı olmalıydı. Bu olmadı mı, yetkiliyle, yetkisizi ayırmada vatandaş güçlük çekmişti.

Elinde olmayan nedenlerle kendine bir kahve söyledi. Bir sigara yaktı. Bir süre arkadaşlarıyla şakalaştı.

Öfkeli bakışlarını kayıt memurundan ayıramayan servis şefi, sıktığı dışlarının arasından, "Ulan, seni memur diye başımıza saranın..." sözleriyle başlayan okkallı bir küfür savurdu. "Devlet sana bu parayı, millete hizmet etmen için mi, eziyet çektiğin için mi veriyor? Şeytan diyor ki..."

Şeytan ne derse desin, sinirlenmekten başka bir şey gelmezdi elinden. Sinirlendi, sinirlendi, sinirlendi! Kayıt memuruyla işini bitiren yurttaş, kendi masasına geldiğinde, hâlâ sinirini yatıştırmaya çalışıyordu. Boynu bükük müracaatçının şaşkın bakışları arasında, önündeki kâğıda akşam eve dönerken alacaklarının listesini çıkarı, öfkesi yatışmadı. Gemi resmi çizdi, çiçek yaptı, gözlük camlarını sildi, saatine baktı... İmza için elindeki kâğıtları uzatıp duran müracaatçıya:

-Dur be adam! diye bağırdı sonunda. Patlamadın ya...

"İşte böyledir bu millet" diye homurdandı içinden. "Biz, onun işinin görülmemesinin azabını duyuyoruz, o tutmuş bizi sıkboğaz ediyor!"

Sıradan bir memur değil, yüreği yurttaşla hizmet aşkıyla tutuşan, sorumlu bir servis şefi olduğunu, davranışlarıyla anlatmalıydı bu adama.

Zile bastı, gelen odacıya okkallı bir kahve getirmesini söyledikten sonra, tepesinde bekleyen yurttaşın elindeki kâğıtları aldı. Ardından da telefonu açıp, çoktandır yüzünü görmediği bir dostuyla sohbet daldı.

Şefin imzasını koparan yurttaş, müdür yardımcısının masasına sokulduğunda:

-Saat tuttum gördünüz ya, bir imza tam onbeş dakikada atılabildi, diyordu müdür yardımcısı yanında oturan ziyaretçilerine.

Sonra, elindeki kâğıtlarla karşısına dikilen vatandaş göstererek, devam etti:

-Sadece şu adamcağız, bir dakikalık işini, bir günde tamamlayamazsa, devlet dairelerinden nasıl şikâyetçi olmaz? Yanındakilerin yanıtını bek-

lerken, elini uzatıp, yorgun yüzüne mutlu bir aydınlık yayılan adamın evrakını aldı.

-Haklı değil miyim? Bunca görevliye devlet niçin para veriyor? Vatandaş sıkıntısından kıvrılırken, demirbaş telefonla başkalarıyla yarenliğe dalsın diye mi?

-Haklısın, dedi yanındakiler. Evraka bir göz atıp, arkadaşlarına sordu:

-Birer kahve içer miydiniz?

-Yok, sağol... Başka bir gelişimizde...

-Buraya kadar gelip de, bir şey içirmeden bırakmam. Ayran getirteyim isterseniz.

Konuklarının yanıtını beklemeden bastı zile:

-Oğlum, bize köpüklü tarifi dört ayran getir bakalım...

Yeniden evirip çevirdi elindeki kâğıtları. Vatandaş bekletmeye gönülsüz oluyordu. Ama, bir şefle bir müdür yardımcısının arasında bir rahatlık, bir umursamazlık farkı olmalıydı. Servis şefinin on beş dakikada attığı bir imzayı, müdür yardımcısı yarım saatte atmalıydı ki, bulunduğu makama duyulan saygı sarsılmasın. Aksi halde, tefe koyardı adamı bu memur milleti. Yurttaş canından bezdirmenin suçu, kendinin değil ki... Şef elini çabuk tutup imzayı atsaydı, kendi masasında çok çok beş dakikacık beklerdi vatandaş.

Konuklarıyla ayranlarını içtiler, masanın üstündeki bir imza bekleyen evrakı kenara çekerek, çocukluk anılarına geçtiler.

Adamcağız, müdüre ayrılan camlı bölmeye girdiğinde, sinirinden tırnaklarını kemiriyordu müdür. Odacısından, müdür yardımcısına kadar, tüm sorumluların, vatandaşla çıkardığı

güçlüğü görmüştü. Kayıtarıcığa tahammülü yoktu. Ama, haklı insanların pısrırlıklarına da tahammülü yoktu. Vatandaş susmalıydı. Yasaların kendinden yana olduğunun bilinciyle hakkını aramalıydı. Suç, yalnızca kendi arkadaşlarında olsa, yapacağını bilirdi. Fakat suç, ortaklaşaydı. Şu karşısında, esas duruşta bekleyen adam da, suç ortaklarından biriydi işte! Çalışma saati içinde görevlilerin oyalanmalarına göz yummuş, devletin zararına neden olmuştu.

Sinirden titreyen elleriyle uzatılan kâğıtları aldı. İşine yükten bağlı her insan gibi, masasını düzenledi, çekmececeğini yerleştirdi, ceplerinde bir şeyler aradı, bulamayınca vatandaşla:

-Silginiz var mı? diye sordu. Adamcağız umutla davrandı ceplerine. Bulduğu leblebi bütüklüğündeki bir silgi parçasını uzattı müdüre. Kimbilir, belki muamelede gözüne ilişen bir yanlığı düzeltenecekti müdür.

Silgiyi aldı, dirseklerinin altındaki gazetenin bulmacasındaki yanlığı sildi, yerine başka bir harf ekledi. Sonra telefonu açıp:

-Doğrusunu buldum tatlı kızım, dedi. Soldan sağa dokuz, "Cilalı" değil, "Cibali" olacak.

Telefonu kapattı, saatine baktı, şapkasını alıp çıktı.

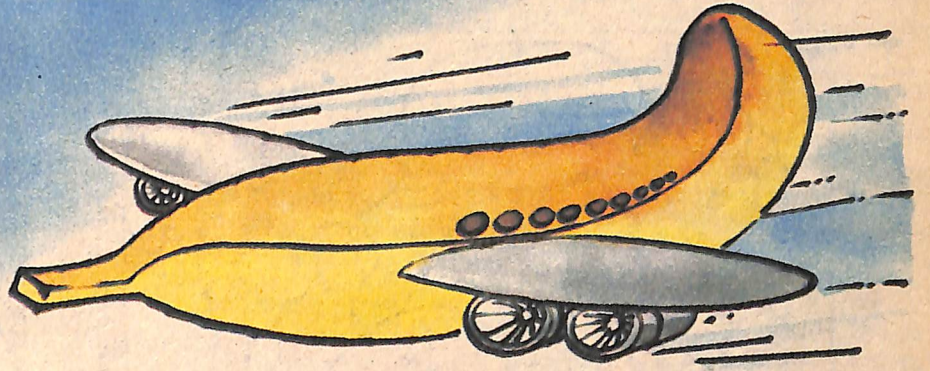
Müdürün ardından içeri giren odacı:

-Sen daha ne bekliyon gardeş, dedi. Aha mesal bitti. Sen şincik git, yarın zabahtan gel.

ODACI KÂMİL EFENDİ VATANDAŞI YARIM SAAT BEKLETİRSE BENİM EVRAK MEMURU HASAN BEY OLARAK NE KADAR BEKLETMEM DOĞRU OLUR ?

- A- 75 DAKİKA...
- B- 90 DAKİKA...
- C- 120 DAKİKA...

ÖZAL YURTDIŞI GEZİSİNDEN DÖNDÜ !

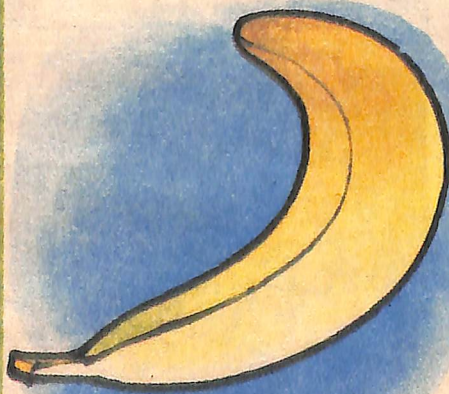

SORU: Bu nedir ?

Cevap: 25 mart'ta yapılmaması istenen Yere seçimdeki seçim sandığı.

Soru: Bu nasıl bir ay'dır ?

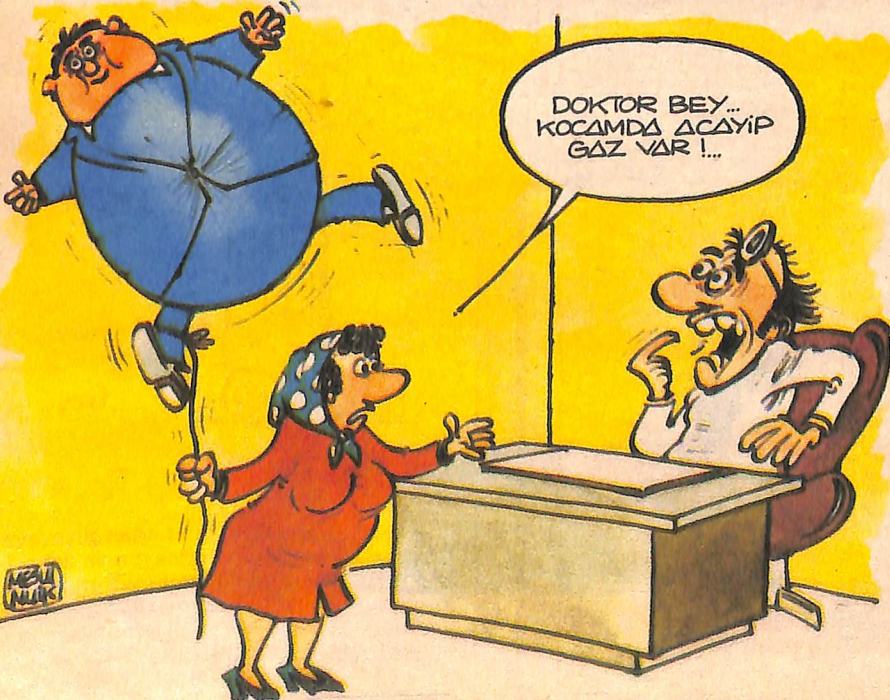
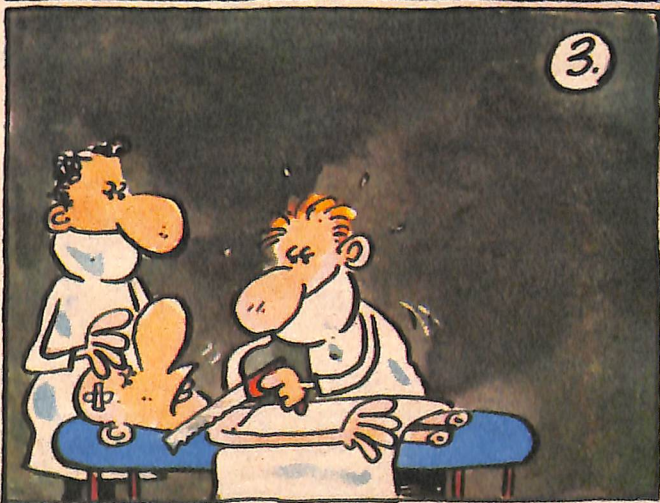
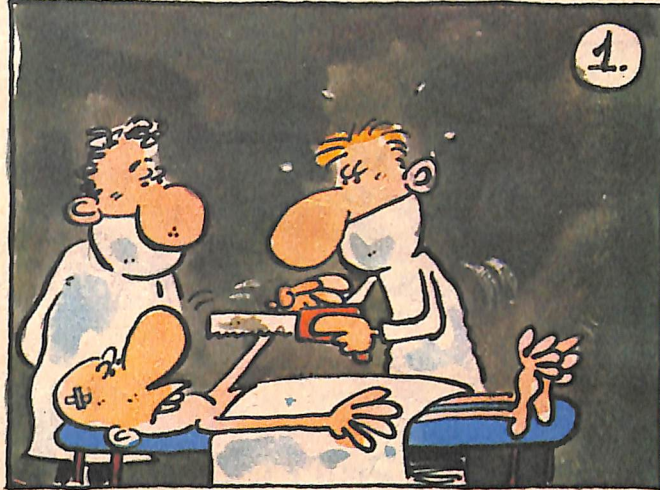

Cevap: ÇIKITAY !

SONBAHAR DEVAM EDİYOR. KIŞ HALA GELMEDİ !

ÇARŞAFA PAŞA HASTANESİ

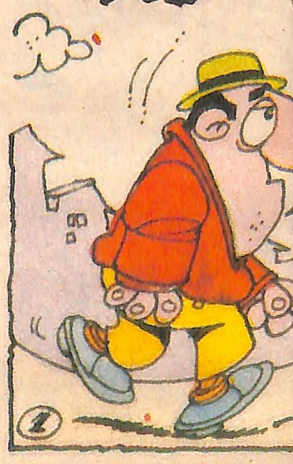
Muhtardan fakir ilmühaberi alan işadamları, toplu sözleşme masasına oturmayacak

1984 yılı ücret tavânının serbest bırakılmasına karşı olmadıklarını belirten işadamları, ancak bazı işletmelerin batmasını, bazı patronların da canlarını işviçre'ye falan atmasını önlemek için, yeni bir tasarı üstünde çalışmaya başlamışlardır.

Hazırlanan taslağa göre, toplu sözleşme görüşmelerinden önce, işletmelerin parasal gücü, işyeri sahiplerine sorulacak; onların ifadelerine dayanılarak ücretlere zam ya da ücretlerden indirim yapma kararı verilecek. Muhtardan fakir ilmühaberi getiren işadamları, toplu sözleşme masasına oturmaya zorlanmayacak, sendikalar tarafından horlanmayacak. Çalışanlar gönüllü olarak fitre, zekât ve kurban derilerini ekmeğini yedikleri müesseseye verecek.

Orta halli ve zengin işyerlerinin de, ücret zammı yerine maaş zarflarına temizleme tozu ve araba, televizyon kuponu koymasının daha yerinde olacağını savunan tasarı, önümüzdeki günlerde ilgililere sunulacaktır.

Bir ziyaret gününün ardından

Kış Sporları Olimpiyadı

● Suçlu mu, güçlü mü?

TV Okulu, yayına başladı

Hamsi partisi

Tam, "Ortadireğin bayrağı: HAMSI" başlığını atmaya hazırlanırken, birden gazetelere gözüm ilişti. Sösyete haberleri arasında, sıra sıra hamsi partileri... Önce bir garibime gitti, ama aklıma ünlü kuru fasulya partileri geldi: Kuru fasulyayı 400 liraya çıkaran... Aklıma mantı partileri geldi... Şimdi de hamsi partileri... İşte bunlardan birindeyiz. Türkiye Moda Krallığının Hamsi Partisi...

Bir yanda hamsiler kıvrıla kıvrıla kızarıırken, bir yanda da Ayla Ağan kıvrana kıvrana göbek atıyor... Pardon, göbek-şov yapıyor... Hamsilerle birlikte... Sösyete, bizim hamsiye de el koyuyor...

Okulda, Sait Faik Abasıyanık, sınıf arkadaşımı. Denize uzak bir yerde doğduğu halde, balık delisiydi oğlan... Ama yazılarındaki istavritlerden, izmaritlerden, sinavritlerden çok, hamsiyi severdi. Köprü altına inip, Eşref Şefik'in, karanlık sular karşısında açtığı, balık lokantasında hamsi yedik... Bir gün Babıali'de, yanıma pıllım pıllım bir genç turist sokuldu. İngilizce, Fransızca, Almanca olarak karnının aç olduğundan söz etti. Türkiye'ye gelen ilk hippy'lerden... Acıdık. Bizimle beraber Eşref Şefik'in lokantasına götürdük. Hamsiler geldi... Dumanları tüte tüte... Biz

Hamsipalas...

daha, balıkları ortalarından, çattalla ikiye yarıp yemeğe hazırlanırken, ne görelim? Çocuk silip süpürmüş tabağını... Kılçık dahi mafiş! Hepsini yutmuş... "Bu ne balık bel!" gibilerden kafasını sallıyor...

Çaresiz, bir porsiyon daha ısmarladık... İkinci porsiyon arkadaşına iki dakika dayanabildi... Ve bir porsiyon daha isteyip istemediğini, yarım ağızla sorduk. "Tabii... Tabii..." dedi. Üçüncü porsiyonun gelmesiyle kaybolması bir oldu... Bıraksak, adam kimbilir daha kaç porsiyon hamsi yiyecek. Sait fışıldadı:

- "Yanında kaç para var?"

Çocuğu, koltuklarına girerek yarı zorla lokantadan çıkarırken o hâle:

- "Ne balık beeee!..." diyor-du.

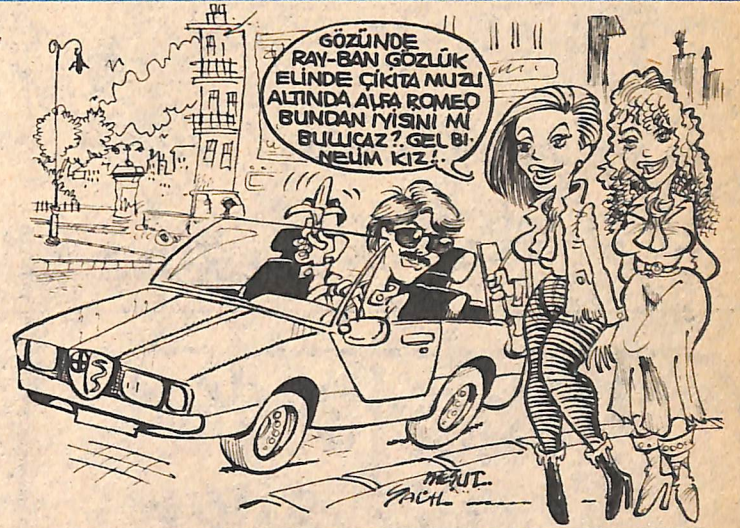
Sait Faik de bana çok iyi bir iş teklif ediyordu:

- "Gel seninle... KINALI'da bir Hamsi Oteli açalım... HAMSI PALAS... 5 yılda milyoner oluruz be..."

Muhakkak... Sait Faik değil... Ne demiş büyük turizmci-ler?... Güzel kadınlar kadar güzel balıklar da turist çeker!... İşte denizlerin âfeti... Denizle-rin Ahu Tuğba'sı, Seyyal Ta-ner'i, Nazan Şoray'ı... Cıvıli hamsi!

GARSAFA DOLAŞANLAR

TV'nin "KRONİK İNTİHAR" programından bir enstantane

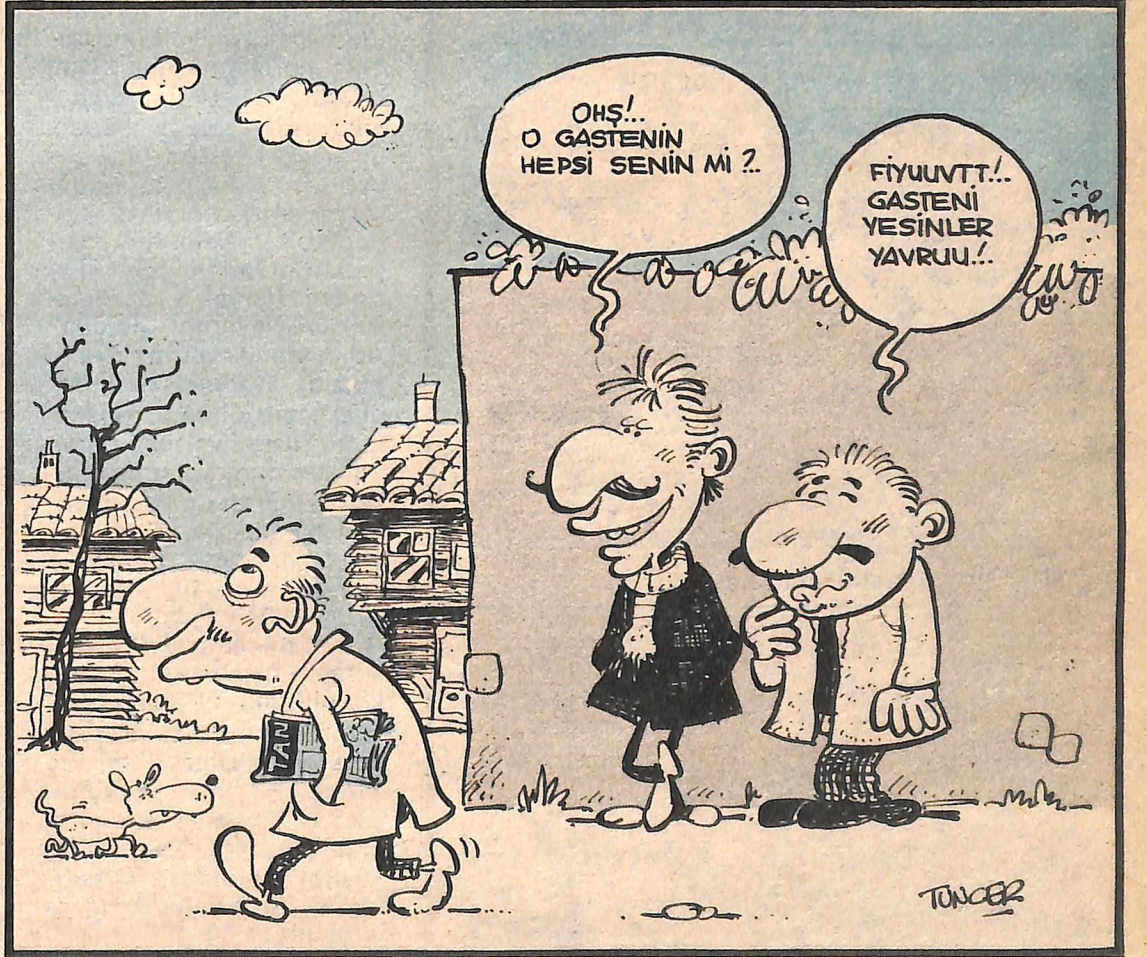
Kumar tutkusu

Ermeni teroristleri mahkûm eden Fransız yargıç, bizden resmen özür diledi

YARGILAMANIN tüm insanı duygulardan uzak ve adilane bir şekilde olduğunu, yedişer yıllık hapis kararının ise, dil sürçmesinden meydana gelen bir yanlış anlamadan doğduğunu belirten yargıç, muhabirimiz Muhittin'e, "Bu korkunç yanlış düzeltme fırsat verdiğiniz için, sizlere teşekkür ederim" demiştir. "Mahkemenin ta başından beri, sayın savcı ile zaman zaman bir araya gelerek, sanıklara verilecek cezayı biçiyor, sonra da adaletin tarafsızlığı onuruna kadeh kaldırarak, küfelik olan dek içiyorduk. Karar anında da pek ayık değildim. Hatta ağzım kokmasın diye, bir ara karanfil ve naneden oluşan berbat bir karışım da yedim. Nasıl oldu bilmiyorum. -Savcının ve jürinin kararına

uyarak, sanıkların yedişer bin frankla ödüllendirilmelerine karar veriyorum- diyeceğime, -Yedişer yıl ağır hapis veriyorum- dedim. Bu yanlışlıktan ötürü, başta Ermeni teroristler olmak üzere, bu davaya önem veren herkesten ayrı ayrı özür dilerim."

Karne tatilinden bir görüntü

bizi bıraktı. Ama alçakgönüllü hamsi, hep yanımızda...
Hep söylerim size... Tanrı Türkiye'ye petrol vermiş... Ama hamsi şeklinde... Hamsi, Türkiye'nin petrolü... Kiyılarımızı yalaya yalaya petrol akıyor önümüzden... Dünyanın en pahalı, en kıymetli balığı... Ve biz onu ne yapıyoruz, ne satabiliyoruz... Ama bol bol mizahını yapabiliyoruz... Bugün yeryüzünde, hakkında bu kadar çok, bu kadar güzel fıkra düzülmüş başka bir hayvan yoktur. Nasreddin Hoca'nın eşiği dahil...